

ლიტერატურული გაზეთი

ცის 1936 წელი
სიმულინუმი

1934 ნოემბერი 12

ცასი 30 კაბ. № 24

საჭართვებლის საბჭოთა მწერლების კავშირის ექცელდის მრგვანი
თემის გრძელების, შელფა დადანის, პათლი იაშვილის, ალი მაშაველის, ნიკოლო მიხეილის, ბესო ფლენტის, პლატონ ქიქიძის,
სიმონ ჩიქოვანის და პანტელეომინ ჩხიფაძის რედაქტორობით

წინ, ახერთ ვამარჯვებებისაკენ

ოქტომბერი—ფედერაციის მოედანზე

ფედერაციის მოედანი არასოდეს მიაცილებს მოტორიზებული არ-პარტიისა და მისი ბელადის—ამს. არ ყოფილი ისე წყნარი და სუფ-მიის ჩამოქროლებას. ტრიბუნიდნ სტალინისადმი ერთგულება. თა, როგორც 7 ნოემბერს დი-ამიერ-კავკასიის პარტიული ორგა-კოლონები კოლონებს ცვლიდენ. ლით. თავისუფალ მოედანს მხო. ნიზაციის ხელმძღვანელის ამს. დიაგრამები ფერადებით გვიამ-ლოდ მახლობელ ქუჩებიდან ესმო-ლა აკრენტი ბერიას მიერ ბობდენ, თუ რამდენად გაიზარდა და ხალხის ურიაშული. ამ ღლიდან წარმოთქმულ მისამებებს ლეგიო-იწერება მოედნის ახალი ისტო-ნები ავაშას „ვაუქაცური გრია-რია. მექუარებში იხახება დამწვა-ლით უპასუხებენ.

რი ქართული თეატრის ხსოვნა, არმიის შემდეგ ფიზკულტურო-კამოს ფრთხილი ნაბიჯები და სანთა აღლუმი დაიწყო. დედა-უანდარმის საექვო თვალი ცხრას-ხუთში რომ ედეგნებოდა რევო-ლუცის ფალვნებს. ფედერაციის მოედანმა პირველმა იზეიმა დია-დი ოქტომბრის მეჩევიდებეტე წელი. მისი დილინდელი დუმილი შეც-რად დაარღვია ორკესტრების ზა-რიანდა გუგუნმა, ლევიონების მხედ-რულმა სკომ და უშავეტელმა რებით საგულისხმო იყო ავტომო-ბილზე მოწყობილი ნაცი, რომე-პროლეტარიატი, დროშებით წით-ლიც ფიზკულტუროსან ქალების ლად შეფერადებული ქუჩებით ში-რიტმული მოძრაობით ქმნიდა ნისაკენ მიემართება. სართულე-ზღვაში ცურვის შთაბეჭდილებას. ბილან გაღმომდეგარი რაციო აწ-ამ აღლუმში თავი ისახელი კრიილებულ სიმღერებს დაადევ-ო რჯონიერის რაიონში. ნებს აჩოქოლებულ ხალხის დი-მან გამოიყავა საუკეთესოდ გა-ნება.

ოქტომბერი ჩვიდებეტი წლისა. ფედერაციის მოედანს ჯერ ერთი თვეც არ შესრულებია. იგი დაი-მად მეჩევიდებეტე ოქტომბრის წინ და ერთაბაზად განიცადა ჩვიდე-ტივი აქტომბრის სიხარული. სწო-რედ, ამტომ დაღუძდი იგი დი-ლით, რომ 11 საათიდან ფართოდ გაეღო კარი მოზღვებულ ხალ-ხისათვის მეტი ურიაშულისა და სიცოცხლის გასაგებად.

მოედნის ერთ მხარეზე ლენინის მაგზოლეის მოდელია. შუა-გულში ამართულია მთავრობის ტრიბუნა. ტფილისის პროლეტა-რიატის დემონსტრაციის ეს-ტრება ამიერ-კავკასიის ბოლშევი-ჭების საყვარელი ამხანაგი სერგო თრჯონიერი.

მწყობრად მიდიან წითელი არ-შიის ლეგიონები. ბუკ-ნალარის მო-გარდინმა ხმამ მოედანს აუწყა-რუსთველის პროსპექტიდან და-რული კავალერიის მოახლოვება. შირიდანც მოისმა ცხენების ფეხ-აწყობილი თქარუნი და ჩქარა კავალერიიმ დაფარა ფედერაციის შორიდან.

მაგრამ წითელი არმიის ძლიე-რება უფრო საგრძნობი გახადა ტანკებისა და ავტოკოლონების დენდში. პატრიში გადაგა ბენზინის ხუნი, დაუსრულებელი გრუხუნი და მწყობრად მიმავალი მანქანების თვალის მომჭრელი ელვარება. მემშე ინდუსტრიის სტრატეგია გან-ვითარებამ წითელი არმია შეაი-დარა ტექნიკის უკანასკელი მილ-ჭებით. საკავშირო ინდუსტრიის ტრისკენ, რომ კიდევ ერთხელ კომინისტი ამხანაგი სერგო ტრიბუნაზე დგას და თვალით შობლის დაცვის, კომუნისტური

წვრთნილი ფიზკულტუროსნები და წარმოადგინა სპორტის თითქმის ყველა სახეობა.

ზღვის მიმოქცევას ჰერიკ ტფი-ლისს პროლეტარიატის მსგლე-ლობა ფედერაციის მოედანზე. მიჯიბით, დაიგრამებითა და სა-დორშებით, დაიგრამებითა და სა-მულებით თავი ისახელი კრიილებულ სიმღერებს დაადევ-ო რჯონიერის რაიონში. ნებს აჩოქოლებულ ხალხის დი-მან გამოიყავა საუკეთესოდ გა-ნება.

საღამოს კი, ბელადების სახე-ებით დასურათხატებული სიკრ-ცებით, გაბრწყინვებული ქუჩებით და მოედნებით ისევ აენთო ტფი-ლისი. მაღლა, სადაც მშეუტავი ვარსკვლავებით და ნისლით საუ-კუნებში დაღუძებული დღა მთა-წილა, ახლა ლავაზარდამდე ასული ელდენის იქროსფერი ბურუსი, განვითარებული და ამ ბურუსში სისხლის ხარ-ვეზებად ჩაწერილი რიცხვი ჩვიდ-ეტი, როგორც აქტომბრის რე-კოლუმის მეჩევიდებეტე გამარ-ჯებული ნაწარმოები. კონკურსის პრო-გრამაში არ შედის არც „დამარცხებულ-თა“ გვარის გაგება და მით უფრო მათ ხის გამოკვეთება.

ამრიგვ ის მკითხველი როგორიც დაინტერესებულია კონკურსის მასალებ-ზე თავის აზრის გამოიქმნა, უნდა ინ-ხავდნ ჩვენი გაზეთის ყველა იმ ნომ-რებს, სადაც საკონკურსო მასალა გა-მოკვეყნდულა, რათა კონკურსის და-სრულებისა მონაწილეობა მიიღო „კენ-ჭის კრაში“.

მკითხველთა წერილების მიღება ხა-სურებული მხოლოდ მას შემდეგ, რაც კენ-ჭის საკონკურსო მასალა დაიბეჭდება, ვინაიდან მაშინ მკითხველს საშუალება ეძღვება შედაროს ერთი ნაწარმოები მორიება. თუმცა შესაძლო ცალკე ნაწარ-მოებზეც გამოითქვას აზრი.

„ლიტგაზეთის“ ამ ნომერში ისტამბება პირველი საკონკურსო მასალა „გლო-ბუს“. რედაქტორი კენ-ჭის ამორჩია მი-მეორებით: თვით ნომერის თავისებურება და კონკურსის მსეულელობის ჩანარიგებულ გვერდზე, რათა ნაწილობრივ მათ გამოსაქვეყნებლად, ვინაიდან უფრო უეფერება აქტომბრის საჯეო-მასატკულულ ნომერის გამახვილებით სამართლების მიმართ გამოიყენება.

ელიო ახალ საკონკურსო მასალებს და მკითხველთა ყურადღებას ამ კონკუ-რსის გამახვილებით.

„ლიტგაზეთის“ რედაქტორი

მარტინ ბერძენი

(საკონკურსო მასალა)

— იორლულასი?

ვერ დავიჯორე. მართალია, ჩემ დის, დინჯად გავლილს ვერ ნა- ხავთ და მას შემდეგ, რაც მე წა- ცოლსაც გადავიწყდა ქმრის სახე- ლი. შეიძლება აშ უკვე გარდაცვა- ლებულ მამა ექვთიმეს ახსოვდა მხოლოდ, ცნობილია: მღვდელი უსათუოდ იმას დაგიძახებს, რაც „ნათვლის წიგნში“ უწერია

უცნაური სიარული იცოდა იორლულამ, შეხედავდი, როგორ

მიიჩინოდა საღმები და ითვერცხდი,

რომ ეს კაცი თავისი ნებით კი არ მიდის, უკან ვიღაც მისდევს, და

არტელი დაარსეს და წელში გაი-

მართენ—ეს ვიცი. ორსართულიანი

ქვის შენობა ააგეს სკოლისა და

ბრუნებენ, იძულებულია იქით წა-

კლუბისათვეს (აი იქ, წითელი სა-

ხურავი რომ გმოიყურება მოხუც

ფიჭვებიან ეკლესის ეზოდან)—

ესეც ვიცი. გზა შეაქეთს და „კოს-

მიურ“ ტალახიდან თავი დაიხსნეს.

ამასაც უხედავ და სიამოქნებით

მივაბიჯებ ავტოში ჯდომისაგან

გაბერუებულ ფეხებს საქმაოდ გა-

ნერ მტკრიან ზარაზე, მაგრამ,

რომ ის კრამიტით დახურული,

ცისფრად შელებილი აივნიან სახ-

ლი იორლულას საკუთრებას შეად-

ვენ—მაინც არ მჯერავს.

„შეძლებული ცხოვრებისაკენ“—

კვეშის, გასაგებია. ბერე წამიკი-

თხაეს, უფრო მეტი გამარინია

ამის შესახებ და ზოგან ჩემი თვა-

ლითაც მისახავს, მაგრამ რომ ეს

სახლი, წკენლის ღობით შემოქა-

ვებულ ეზოთი, ფოთოლ შევეით-

ლებული დაკლანილი კომშის ხე-

ებით და აივნის წინ განეულ

ჭრელი ქათმებით—იორლულასა,

ამას ვერც ისე ადვილად დაიჯე-

რებს ის, ვინც იორლულას უწინ

იცნობდა.

რასაკვირველია, ოდა-სახლს გა-

საოცარი არაფერი აქვს, ის არც

დიდი ხუროთმოძღვრის ნაგებია

და არც ინგლისური კოტეჯი

გახლავთ, რომელიც ცველაზე უფ-

რო კარგადა მოწყობილი სოფლის

იდილიური ცხოვრებისთვის. ესაა

უბრალო ფიცრული შენობა, გან-

საკუთრებით დასავლეთ საქართვე-

ლოს დაბა-სოფლებს ამშვენებს

და მისი კონსტრუქცია ამ უკანა-

სენელი საუკუნეების განმავლო-

ბაში სრულიად არ შეცვლილა.

იმ კორდზე, საღაც ახლა ცის-

ფრად შელებილი იდა შემოდგომის—

შეხებ ფანჯრებს აბრკვეალებს,

ისლის ქოხი იდგა, ლელით და

ჭაობისა და სილატაის ლვიძლი

შეილი.

ამ ისლის ქოხში სცხოვრობდა

იორლულას ოჯახი.

იმართვილი ასაკის მასალა

და სარკმელის არ უკა-

თებდენ და შიგ მუდამ წყვდიადი

შენდა, შუაცეცხლის აღლით შე-

ლანძული და კვამლით და ჭარტ-

ლით შეცვებული.

ამ ისლის ქოხში სცხოვრობდა

იორლულას ოჯახი.

იმართვილი სახელი, დათვლილი ჰქონდა რამდენი ნაყო-

სიმართლე გითხროა არ მახსოვ,

ფიზიკური არ ისახავს, ფიზი-

კურული არ იმუშავს ხელშის ხებს.

მაგრამ სიძუნშე ვერ შველდა

და რეალურ სახელით იორლულას და ისევ ლარაკად

დაურქმევით იმის გამო, რომ დარჩა.

(საკონკურსო მასალა)

მუდამ გაჭინებული ცხენივით და- და და გამოგლეჯილი, სია- რულის დროს ტანსაცმელის ნაფ- ხავთ და მას შემდეგ მგრინი მის ლეთები ცალცალკე ქანაბიძენ და გაგიკირდებოდა როგორ იმა- ლი. შეიძლება აშ უკვე გარდაცვალებულ მაბა ექვთიმეს ახსოვდა მხოლოდ, ცნობილია: მღვდელი უსათუოდ იმას დაგიძახებს, რაც „ნათვლის წიგნში“ უწერია

უცნაური სიარული იცოდა იორლულამ, შეხედავდი, როგორ მიიჩინოდა საღმები და ითვერცხდი,

რომ ეს კაცი თავისი ნებით კი არ მიდის, უკან ვიღაც მისდევს, და არტელი დაარსეს და წელში გაი-

მირების მიერებული და ითვერცხდის.

ის სოფელში სახელგანთქმული გახლდა.

შეცვებული და ითვერცხდის.

ამასაც უხედავ და სიამოქნებით

მივაბიჯებ ავტოში ჯდომისაგან

გაბერუებულ ფეხებს საქმაოდ გა-

ნერ მტკრიან ზარაზე, მაგრამ,

რომ ის კრამიტით დახურული,

ცისფრად შელებილი აივნიან სახ-

ლი იორლულას საკუთრებას შეად-

ვენ—მაინც არ მჯერავს.

ამასაც უხედავ და სიამოქნებით

მივაბიჯებ ავტოში ჯდომისაგან

გაბერუებულ ფეხებს საქმაოდ გა-

ნერ მტკრიან ზარაზე, მაგრამ,

რომ ის კრამიტით დახურული,

ცისფრად შელებილი აივნიან სახ-

ლი იორლულას საკუთრებას შეად-

ვენ—მაინც არ მჯერავს.

„შეძლებული ცხოვრებისაკენ“—

კვეშის, გასაგებია. ბერე წამიკი-

თხაეს, უფრო მეტი გამარინია

ამის შესახებ და ზოგან ჩემი თვა-

ლითაც მისახავს, მაგრამ რომ ეს

სახლი, წკენლის ღობით შემოქა-

ვებულ ეზოთი, ფოთოლ შევეით-

ლებული დაკლანილი კომშის ხე-

ებით და აივნის წინ განეულ

ჭრელი ქათმებით—იორლულასა,

ამას ვერც ისე ადვილად დაიჯე-

რებს ის, ვინც იორლულას უწინ

იცნობდა.

ამასაც უხედავ და გატენის.

მან მითი იძუნება სახლი? არა შე-

საგროვებელი სად ქერძოდა და კი-

დევაც რო შეგეროვებინა, ახლა არ

და იძულა უკანასკნელი ლუპა

გამოებოდა მისა და აიძულა უკანასკნელი ლუპა

გამოებოდა მისი კამა უმფროს სამარა

და და აიძულა უკანასკნელი ლუპა

გამოებოდა მისი კამა უმფროს სამარა

და აიძულა უკანა

სიგრანის ნაკვესები

ანათოლ ფრანსი

ა მ ი კ დ ა ც ე ლ ე ს ტ ი ნ

ანათოლ ფრანსი

თარგმანი—დავით კახაძისა

არ ვიცი რა უნდა შეეცრებოდეს იმ სიმსტყვებს, რომელსაც იჩენენ ქალები, როდესაც სწრავად ივიწყებენ შეელა იმას, რაც მათვეს შეელავერს შეადევნდა. ამ შემსარავი ნიშნის გამო ისინი, მართლაც, სტიქიურ დალას ჭარმიაღვენენ.

მაზიაც კი, როდესაც მიზანი ილუსია, მხოლოდ მსცერპლი რჩება სინამდევლედ. და ეს რეალია შეელაზე მშვენიერი სამკაულია, რომლითაც შეუძლია ადამიანს თავისი შიშველი სიღარავა და მარტოს.

ეს აუცილებელიცა და სამართლიანი, რომ მოქალაქემ თავისი თავი შესწიროს საზოგადო კეთილდღეობას.

ქარა ყველაზე უკორესად ეხმარება ბავშვს, რომ სკიაული დამოკიდებულებათა მექანიზმი გაერკვის. საპირა, რომ დილით მერძევები დაინახოს, ან წყლის-მზიდველი, მენაშიერები; შეიხვდოს საბაყოსა, საძევებ ანდა დვინის ღვეუბნი; ნახოს მუსიკით მოსარულე ჯარისკები, ერთი სიტყვით, ბავშვმ უნდა ჟრის ჰერი ისუნთქოს და მაშინ შეიცნობა, როდესაც განთადამა წამიაწია, რიურაუთან ერთად მის გულში სიხარულმა შეანათა: მან შეიცნო ქრისტეს აღდგომა და აღმარტონი შესახა:

— იუს აღდგა საფლავით! სიკარულმა სძლია სიკვდილს,—აღილუა! სხივმისილი იგი გორაკის ძირას აღდგა. შემოქმედი კელა ძალაშია..., წყვდიადი და ბოროტება განინა... წყალობა და სირთულე გადმოიდვარა ქვეყნაზე... აღილუა!

ტოროლამ დიკაში გაიღვია, წამოიტორთადია და თითქოს ქლურტულით უძასება:

— ის აღდგა, მე დამესიზმა ბუდე და კერტები, მიხაესისუები წერტილებით დაწინწყლული თეთრი კერტები.

აღილუა! ის აღდგა!

და ცელესტინი გამოვიდა თავის მოვა- მიდან, რათა მახლობელ საყდარში გა- დახმადის დღესასწაული.

ტყას ბილიკო გამოვირთა. განად პატარა ველზე წიფელა ამაყად ამართულიყო. მის პატია გაფულებულ კაირტებში კიდეც, ცერიტინ გამაქროლებინ ხოლო უკვე ნახი ზურმუხტოვანი ფოთლები იუზრუნველოდა. ხვარტელა ლეროს შემოვაბეგინი წიფელა და კელა ძალაში სამართლია გადმოიდვება და მშენიერებად გარდავნას.

მეუც თუნდა მხედაც იშილებოდეს, მანც შეურაცხოეს ჩემს ზნებრივ გრძნობებს. შეაშოროთებელია ისინი, ვინც მოიგონეს და მშენის შერავანდით შემოსეს...

ცისკარი იმიტომ კედება, რომ ხელ- ახლად იშვას.

ლამაზი აზრები ლამაზისულთა თა- გული, რომელიც თავანთ არსებას ისე გამოვლენი, როგორც ყვაილები თა- ვიანთ სურნელს.

ქარ უფრო ბევრს ლაპარაკას წიგ- ზე, ვიდრე წიგნს უთქმას მისოვი.

საზოგადოდ უბედურებად მიმართა სამშობლო ენის გრამატიკს არსებობა. არა არის რა იმაზე შემსარავი, როდესაც ბავშვს სახელმძღვანელობის საშულე- ბით მშობლიურ ენას ასწავლაინ. ცოც- ხალი ენა არ შეიძლება ისე ისწავლებო- დეს, როგორც მეცდარი ენები. ენა თვით მშობლელ ხალშივე უნდა ისწავლება. ჯერ კიდევ ვირგილის ამბობდა: ის ბავშვები, ვინც საკუთარი დედის მუძითი არ დასრულდა, ლინენი არ არიან არც ღმერთებთან პურის გატეხისა და არც ღმერთ ქალთა საწოლის გაზიარებისათვის.

ქარი უფრო ბევრს ლაპარაკას წიგ- ზე, ვიდრე წიგნს უთქმას მისოვი.

კელი შეეცრებად მიმართა გადა- რენდო რა უფრო უცხოებით და მშენიერების ისინი.

ვინ იცის, რამდენ გორაკადა გადა- რენდო მუშარი საფლავები, სადაც განის- ვენიერება წიგნია, რომელიც თვითულ ქედის ფრთხოები მოკლედ მოგვითხოვობა განვლილ გზებში.

ვინ იცის, რამდენ გორაკადა გადა- რენდო მუშარი საფლავები, სადაც განის- ვენიერება წიგნია, რომელიც თვითულ ქედის ფრთხოები მოკლედ მოგვითხოვობა განვლილ გზებში.

ვინ იცის, რამდენ გორაკადა გადა- რენდო მუშარი საფლავები, სადაც განის- ვენიერება წიგნია, რომელიც თვითულ ქედის ფრთხოები მოკლედ მოგვითხოვობა განვლილ გზებში.

ვინ იცის, რამდენ გორაკადა გადა- რენდო მუშარი საფლავები, სადაც განის- ვენიერება წიგნია, რომელიც თვითულ ქედის ფრთხოები მოკლედ მოგვითხოვობა განვლილ გზებში.

ვინ იცის, რამდენ გორაკადა გადა- რენდო მუშარი საფლავები, სადაც განის- ვენიერება წიგნია, რომელიც თვითულ ქედის ფრთხოები მოკლედ მოგვითხოვობა განვლილ გზებში.

ვინ იცის, რამდენ გორაკადა გადა- რენდო მუშარი საფლავები, სადაც განის- ვენიერება წიგნია, რომელიც თვითულ ქედის ფრთხოები მოკლედ მოგვითხოვობა განვლილ გზებში.

ვინ იცის, რამდენ გორაკადა გადა- რენდო მუშარი საფლავები, სადაც განის- ვენიერება წიგნია, რომელიც თვითულ ქედის ფრთხოები მოკლედ მოგვითხოვობა განვლილ გზებში.

ვინ იცის, რამდენ გორაკადა გადა- რენდო მუშარი საფლავები, სადაც განის- ვენიერება წიგნია, რომელიც თვითულ ქედის ფრთხოები მოკლედ მოგვითხოვობა განვლილ გზებში.

ვინ იცის, რამდენ გორაკადა გადა- რენდო მუშარი საფლავები, სადაც განის- ვენიერება წიგნია, რომელიც თვითულ ქედის ფრთხოები მოკლედ მოგვითხოვობა განვლილ გზებში.

ვინ იცის, რამდენ გორაკადა გადა- რენდო მუშარი საფლავები, სადაც განის- ვენიერება წიგნია, რომელიც თვითულ ქედის ფრთხოები მოკლედ მოგვითხოვობა განვლილ გზებში.

ვინ იცის, რამდენ გორაკადა გადა- რენდო მუშარი საფლავები, სადაც განის- ვენიერება წიგნია, რომელიც თვითულ ქედის ფრთხოები მოკლედ მოგვითხოვობა განვლილ გზებში.

ვინ იცის, რამდენ გორაკადა გადა- რენდო მუშარი საფლავები, სადაც განის- ვენიერება წიგნია, რომელიც თვითულ ქედის ფრთხოები მოკლედ მოგვითხოვობა განვლილ გზებში.

ვინ იცის, რამდენ გორაკადა გადა- რენდო მუშარი საფლავები, სადაც განის- ვენიერება წიგნია, რომელიც თვითულ ქედის ფრთხოები მოკლედ მოგვითხოვობა განვლილ გზებში.

ვინ იცის, რამდენ გორაკადა გადა- რენდო მუშარი საფლავები, სადაც განის- ვენიერება წიგნია, რომელიც თვითულ ქედის ფრთხოები მოკლედ მოგვითხოვობა განვლილ გზებში.

ვინ იცის, რამდენ გორაკადა გადა- რენდო მუშარი საფლავები, სადაც განის- ვენიერება წიგნია, რომელიც თვითულ ქედის ფრთხოები მოკლედ მოგვითხოვობა განვლილ გზებში.

ვინ იცის, რამდენ გორაკადა გადა- რენდო მუშარი საფლავები, სადაც განის- ვენიერება წიგნია, რომელიც თვითულ ქედის ფრთხოები მოკლედ მოგვითხოვობა განვლილ გზებში.

ვინ იცის, რამდენ გორაკადა გადა- რენდო მუშარი საფლავები, სადაც განის- ვენიერება წიგნია, რომელიც თვითულ ქედის ფრთხოები მოკლედ მოგვითხოვობა განვლილ გზებში.

ვინ იცის, რამდენ გორაკადა გადა- რენდო მუშარი საფლავები, სადაც განის- ვენიერება წიგნია, რომელიც თვითულ ქედის ფრთხოები მოკლედ მოგვითხოვობა განვლილ გზებში.

ვინ იცის, რამდენ გორაკადა გადა- რენდო მუშარი საფლავები, სადაც განის- ვენიერება წიგნია, რომელიც თვითულ ქედის ფრთხოები მოკლედ მოგვითხოვობა განვლილ გზებში.

ვინ იცის, რამდენ გორაკადა გადა- რენდო მუშარი საფლავები, სადაც განის- ვენიერება წიგნია, რომელიც თვითულ ქედის ფრთხოები მოკლედ მოგვითხოვობა განვლილ გზებში.

ვინ იცის, რამდენ გორაკადა გადა- რენდო მუშარი საფლავები, სადაც განის- ვენიერება წიგნია, რომელიც თვითულ ქედის ფრთხოები მოკლედ მოგვითხოვობა განვლილ გზებში.

ვინ იცის, რამდენ გორაკადა გადა- რენდო მუშარი საფლავები, სადაც განის- ვენიერება წიგნია, რომელიც თვითულ ქედის ფრთხოები მოკლედ მოგვითხოვობა განვლილ გზებში.

ვინ იცის, რამდენ გორაკადა გადა- რენდო მუშარი საფლავები, სადაც განის- ვენიერება წიგნია, რომელიც თვითულ ქედის ფრთხოები მოკლედ მოგვითხოვობა განვლილ გზებში.

ვინ იცის, რამდენ გორაკადა გადა- რენდო მუშარი საფლავები, სადაც განის- ვენიერება წიგნია, რომელიც თვითულ ქედის ფრთხოები

